

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:26	19:46	18:46	18:46
20:29	19:49	18:44	18:44
20:26	19:46	18:45	18:45

שבת שלום ומבורך!
העלוך טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש התיבה והמוסדות

הדור האחרון

מה יקרה בדור האחרון, מדוע יהיה הסתר ובלבול כל כך גדול?

כח הדיבור

שבת זו, שבת הגדול, פותחת למעשה את מעמדי חג הפסח. החל מהשבת הזו נכנסות ההכנות לחג להילוך גבוה, כאשר אנו מתכוננים לליל התקדש החג בהתרגשות ובשמחה, ומתחילים לעסוק בענייני ובמהותו.

לא בחינם אנו נערכים כל כך לליל הסדר ולחג הפסח ככלל. חג הפסח נושא בחיקו אוצרות יקרים וייחודיים, שפע של חירות והשפעות של יציאה ממצרים לכלל ישראל, כמו גם גאולה אישית - פרטית לכל יהודי מהצרות האישיות שלו. את חג הפסח צריך 'לתפוס', להחזיק בו חזק, ולשאוב ממנו את כל העוצמות והיכולות שבכוחו להשפיע עלינו.

ליל הסדר מהווה הזדמנות נדירה וחד פעמית להחזיר בלדינו ולהטמיע בנפשם כי הקדוש ברוך הוא גואל יחיד כל יכול! כן! גם הילדים שלי ושלך, וכל ילד וילדה, בכל גיל, בכל מצב ובכל מקום, זוכים בליל הסדר לאור של אמונה, של כוחות, של עוצמות רוח יהודית, של אמונה תמימה וחזקה הניתעת בלב, נכנסת ונתקעת כיתד שלא תימוט!

ליל הסדר משמש כמטען, המטעין את נפש הילדים והנוער באמונה, בגבורה, בכוחות עילאיים לדעת ולהאמין כי יש בורא לעולם, מנהיג ומכוון, והוא לבדו מלך בשמים ובארץ. כמה צריך להתכונן, להתעניין ולדעת, איך ממצים את הכוחות מלילה כזה, איך באמת גורמים שהילדים שלנו יספגו את נפשם את כל אותם מטענים!

הוא שכתב בעל האוהב ישראל זי"ע, כי בלילה הזה זורח ומאיר אור האמונה הפשוטה, להעניקה ולהכניסה ולנוטעה בלבבות ילדינו. זהו ה'הוגדת לבנך' האמיתי - לנצל את מצות הלילה הזה להכניס ולהחזיר ולהטמיע בנפשות בנינו את האמונה, כי אחד הוא אלוקינו כל יכול צופה ומביט עד סוף כל הדורות.

המשכילים ינצלו. אלו שיודעים כי הכל ממנו יתברך לטובה, והוא בורא ויודע כל מה שעושה. יודעים קל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא! כשאדם מאמין כל כך שום דבר לא יזיז אותו מאמונה. ואף על פי כן "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב" - בדור האחרון יהיה התעוררות גדולה לתשובה, לא היה דור של התעוררות לתשובה כמו בדור זה.

למה צריך שיהיה בירור כזה לפני ביאת המשיח? אומר הזוהר הקדוש כי לעתיד לבוא הקב"ה ישחוט את יצר הרע, ודרך הנר שבסוף הוא מאיר ביותר לפני שכבה, כך השטן רואה שהוא הולך להפסיד, וקרוב יום אידם, קרוב יום ה' הגדול והנורא קרב ומהר מאד, לכן השטן מגביר חייליו. כמו העוף בעת השחיטה שמזנק וקם. ורבים יפלו בשבייה והמשכילים ינצלו, מי הם? אלו הכתובים בספר, שם יכתב כי פלוני בן פלוני התחיל לחזור בתשובה, אמנם הוא לא הספיק אבל "השיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", מי שהתחיל לחזור בתשובה הקב"ה יסייע בידו.

מי יינצל? אלו שידברו ביניהם בדברי תורה ויראת שמים, שינסו להתחזק אל מול משברי התקופה. אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב בספר זיכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו. כשהקב"ה רואה שמתאספים אנשים מצפון ומדרום, להתחזק בתורה וביראת שמים, להתחזק באווירה רוחנית והתעוררות, הקב"ה רואה את מי שבא בקביעות וכותב אותו לפניו. כותב את לומדי התורה והמוסר, המתחזקים בעם בעת רפיון, הלוקחים תורה תבלין בקביעות, ורוצים להתחזק.

ועיקר העבודה היא להחזיר את האמונה בעצמות, ודווקא בחושך, שיש בלבולים וסתירות ואי הבנות, דברים הנוגדים את השכל וההגיון, דווקא שם למצוא את הקב"ה. ואיך מתחזקים באמונה? להתמיד בשיעורי תורה ומוסר, החזק במוסר אל תרף, נצרה כי היא חיך, ובזכות האמונה נזכה לגאולה השלימה, אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

הפסרת שבת הגדול אנו קוראים: כה אמר ה' ביד הנביא מלאכי: חזקו עלי דבריכם אמר ה' ואמרתם מה נדברנו עליך: אמרתם שוא עבוד אלקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית... הקב"ה אומר "חזקו עלי דבריכם" - אתם מדברים דברים נגדי, וישראל אומרים "מה נדברנו עליך" - מה כבר אמרנו עליך. גם היום, רבו המחלישים שאומרים לבעלי תשובה שוא עבוד אלוקים - למה חזרת בתשובה? למה אתה עובד את השם? מחלישים את המתחזקים בעם במקום לעודד ולקרוב אותם. ואני שואל אם תפתח להם ארון הקודש האם הם יעזו לומר: רבונו של עולם, רק מי שמשתגע חוזר בתשובה?! כשהתחלתי את הפעילות יום אחד ניגשה אלי אשה אמרה לי למה אתה משגע את הבחורים, אמרה לי אני לא מאמינה בכלום... אמרת לה בואי ותאמרי זאת לפני הספר תורה כאן בבית הכנסת, אמרה לי אני פוחדת שה' יעניש אותי...

ואמר דניאל הנביא: ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: מיהו הכתוב בספר? מי ינצל באותה העת? אלו העוסקים בתורה. אלו הכתובים בספר הזה יינצלו מחבלי משיח ומלחמת גוג ומגוג.

וממשיך דניאל ואומר: ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. כולם יקומו לתחיית המתים, בין הצדיקים ובין הרשעים, אלה יקומו ויזכו לחיי עולם ואלה יקומו לחרפות ודראון עולם, יראו בשמחתכם והם יבושו, יראו מה הפסידו, לנצח!

אומר הרמב"ם (אגרת תימן) לפני למעלה משמונה מאות שנה - ובבא הצרות עלינו יצאו רבים מן הדת ויתחדש להם ספק ויטעו. וסבה זו תהיה בראותם דלדולנו ותוקף יד מוננו והתגברותם עלינו. - יראו איזה צרות יש לעם ישראל עד שרובו של עם ישראל ירד מהדת - וקצתם לא יתחדש להם ספק ולא תתבלבל סברתם שנאמר (דניאל י"ב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו... מבואר שהמון העם יבואו לכפירה ח"ו, והמשכילים, אלו אשר האמונה בהם חקוקה על עצמותיהם, אלו

רגע חושבים עמ' 4

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

השולחן התחלה

הטעם החד פעמי - הטעם הידוע של פסח, לא באמת הרגישה בטעמו המתוק של המזון, הטעם הרוחני כבש את ליבה...

הילדה האמיצה מגיעה להלל, ויוצאת בריקוד עם הכיסא עליו יושבה, מודה ומשבחת למי שגואל בכל דור ודור את ישראל ממצרים, ולמי שהעניק לה את הזכות והעונג להיות בת לעם הנצח, שזכתה לערוך סדר אמיתי כנגד כל הסיכויים. רק באמירת 'אחד הוא אלוקינו בשמים ובארץ' הרשתה לעצמה לשחרר דמעה של געגוע לסדר אמיתי, לא לסדר כזה 'גיבור'...

שנים ארוכות חלפו מאז. הנערה זכתה להפוך לאשת חיל בישראל, מגדלת משפחה ברוכה ילדים. מדי שנה הליל הסדר היא מספרת את סיפורה האישי המטלטל, ומוסיפה: 'באותו סדר נועז למדתי מהו טעמו של ליל הסדר, שם, בעריכת הסדר הכאילו עלוב באותו שולחן עליו נאכל חמץ גמור אך לפני שעה קלה, שם קיבלתי כוחות, יכולות, וגבורת נפש יהודית לכל ימי חי!'

ראו נא! האם היא גדלה בבית יהודי? האם קיבלה חינוך יהודי מילדותה? האם ידעה לשיר 'פרעה בפי'מה באמצע הלילה' בגיל שנה? לא ולא, אלא שמה שחולל בה סדר אחד, הכוחות שנתן בה אותו סדר, בלי אבא, בלי אמא, בלי משפחה - לבד לבד בתוך בית מנוכר - החזיקו ומחזיקים אותה לכל החיים!

לליל הסדר יש השפעה עתידית רבה ונרחבת: הרי כל ימות השנה ילדינו נלחמים. הנסיונות רבים, אנו שופכים דמעות ומתפללים, עושים הכל כדי להעניק להם כוחות, לטעת בהם אמונה, להחדיר בהם יראת שמים, כבוד למלך מלכי המלכים. לפנינו שעות ספורות ונדירות של הלילה הקדוש הזה, שלא נועד אלא להחדיר בהם אמונה, לטעת בנפשם את העובדה כי יש בורא לעולם והכל משועבדים לו - ליל הסדר!

לא תמיד השעה כשירה, לא תמיד הזמן מסוגל ליל הסדר הוא הזמן, זה השעה, זה התפקיד של הלילה הקדוש והנשגב הזה. 'והגדת לבנך' - להשקיע כל מאמץ דווקא בילדים שלנו, לתאר להם את ניסי יציאת מצרים, את העבדות הקשה, והיציאה המופלאה לחירות רק כי הוא העושה לנו נסים ונקמה בפרעה, והכל מכירים יודעים כי הוא בורא כל עולמים.

תחת זאת, ביקשה כי הרב יצרו עבודה שקיט קטנה, ובתוכה מפה לבנה, גביע חד פעמי ובקבוק מיץ ענבים קטן. לצידם, הניח הרב בזירות שלוש מצות מהודרות, ארז מרק בקר משובח ופשטידת תפוחי אדמה פסחית, הוסיף הגדה בעברית וברוסית, וגם שקיט קטנה של מרור, כרפס, חזרת ואפילו זרוע וביצה...

הנערה חזרה לבית הוריה, והחביאה את השקיט במקום מסתור, שלא יגעו בה הלילה. הם לא ידעו על הנעשה, ובשעת ערב, עם שובם מהעבודה, התיישבו בני המשפחה לשולחן, וסעדו ארוחת חמץ מליאה ומשובחת. אחר כך המשיכו להעביר את הערב בנעימים, עד שעלו על יצועם...

כל אותן שעות, היא יושבה על הספה ממוגל, כביכול קוראת ספר. ליבה הזן שכבר התחמם קמעא באור היהדות, לא נתן לה להיות חלק מהארוחה המשפחתית. מחשבותיה נשאו אותה הרחק הרחק, לזכות לערוך את הסדר, להרים את הכוס ולומר בהתרגשות ובשמחה 'אשר קידשנו במצוותיו וציונו'. נכספה גם כלתה נפשה, לחוש את קדושת המצות

רגע אחרי שכולם נרדמו, ניגשה הילדה לשולחן, ניגבה את כל פירוורי החמץ היטב, וערכה את השולחן מחדש. בצעדים מתרוננים הוציאה מהשקיט את הפריטים בזה אחר זה, הניחה אותם בדייקנות על המפה, וליטפה במבטה את המצות הקדושות...

היה זה לאחר חצות הליל. בכל בתי ישראל כבר היו שקועים עמוק אחרי מגיד, מי בשולחן עורך ומי כבר בהלל. רק ילדה קטנה בת תשע בלבד(!), בבית קטן ועלוב ברמת גן, עומדת לבדה על יד שולחן הסדר 'הערוך', והמיית קולה עולה ברגש: 'אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקידשנו במצוותיו' - - - כן, עד לפני כמה שנים לא הכירה חוויות כאלה, לא ידעה קדושה מהי. עכשיו, גם בתוככי בית שאינו יודע מהו סדר, בשולחן עליו נאכלה ארוחת חמץ לפני שעה קלה, יש לו לליל הסדר טעם מיוחד, טעם של גן עדן. בקושי רב היא שומרת על עצמה שלא לעזוב באושר 'מקדש ישראל והזמנים', רק כדי שהוריה לא יתעוררו...

את הסדר היא ממשיכה לערוך, צעד אחרי צעד, כפי שלמדה ועד כמה שידעה. היה זה סדר שאושר והתרגשות שימשו בו בערבוביא, חיוך ענק של שמחה ודמעות של סערת נפש היו המתכון הסודי שלהם. גם כשהגיעה לשולחן ערוך, והחלה לאכול ממרק הבקר ופשטידת התפוחי אדמה בעלת

בתי הספר המעניקים חינוך דתי לילדים הבאים ממשפחות שאינן שומרות מצוות, מספקים לא אחת סיפורים מרתקים ומרגשים, אשר רק מנקודת מבטם ניתן להבחין בעוצמת אלומות האור הבוקעות מחיי היהדות. כזה הוא הסיפור הבא, שהגיע מהצוות החינוכי של בית הספר, בו למדה גיבורת המעשה:

כשהוריה עלו לארץ בשנת תשנ"ו, היתה בת שבע בלבד. ברוסיה המנותקת והמנוכרת, לא ידעו הוריה יהדות מהי, בוודאי שזכר השבת או החג לא עלה על שולחנם. רק כשנפתח מסך הברזל ואישור היהדות היה כרטיס כניסה לארץ היהודים החלומית - הרגישו לראשונה כי ליהדותם יש איזשהו ערך...

הבת נשלחה ללמוד בחינוך דתי, בין היתר כי היה יותר טוב ויותר קרוב. להוריה לא היה צל של תקווה או רצון שתחזור בתשובה, אולי ההיפך. אך בכל זאת, התנאים הטובים שבו את ליבם, ולכן הוחלט כי תלמד דווקא בו.

בין יתר הפעילות הבית ספרית במשך השנה, מתקיים מעמד 'ליל הסדר דמה'. זהו מעמד מרגש במיוחד הנערך ימים ספורים לפני פסח, ובמהלכו נחוג 'סדר פסח' לכל דבר אל השולחן מובאים מצות וסימנים, יין וכוסות, והצוות החינוכי יחד עם התלמידות עורך סדר ככל פרטי ודקדוקי, מתוך מטרה להחדיר בלב התלמידות את צורתו של ליל הסדר.

בת תשע בלבד היתה כשהשתתפה בסדר זה, ומאותו רגע המתינה בקוצר רוח לערוך סדר כדוגמתו בליל הסדר האמיתי. העובדה כי ככל הנראה בבית הוריה לא יחגגו סדר כזה, הכאיבה והדאיבה את ליבה, אך לא כיבו את ניצוץ התקווה. ימים ספורים לפני החג ביקשה את רשות הוריה לערוך בבית סדר פסח, אך נענתה בלאו מוחלט וסופי, אולי אפילו כעוס...

יומיים לפני החג, אי אפשר היה לטעות במבע פניה. לצערה לא היה גבול, את כאב לבה אין מילים לתאר. הציפיה לליל הסדר התחלפה באכזבה מרה, ההתרגשות לקראת חג הפסח פינתה את מקומה לכאב צובט. לחגוג את ליל הסדר הנעלה בלי כל אזכור לחג ומהותו? בלילה בו אבות בישראל נוטעים בנפש בניהם אמונה, תבלה את זמנה על ריק? בשעות הנעלות בהן יורד הקדוש ברוך הוא ופמלייתו לשמוע את סיפור יציאת מצרים מפי בניו - תיאלץ היא לשמוע שיחות חולין חסרות ערך?

בערב פסח, בשעות אחר הצהריים, מצאה דרך להגיע אל רב מקומי, שהתגורר לא רחוק. הרב הזמינה להתארח אצלו, אך הבין כי לא תוכל לעשות זאת להוריה, אשר בוודאי יכעסו ויתרגזו.

"הנערה חזרה לבית הוריה, והחביאה את השקיט במקום מסתור, שלא יגעו בה הלילה. הם לא ידעו על הנעשה..."

פרשת שבוע

הרב משה דיין

שבת הגדול

מובא בשו"ע (או"ח סימן תל סעיף א) שבת שלפני חג הפסח נקראת "שבת הגדול" מפני הנס שנעשה בו. ע"כ. שבאותו שנה שיצאו ישראל ממצרים היה עשרה בניסן ביום שבת, ולקחו כל אחד מישראל שה לפסחו וקשרו בכרעי המטה שכך נצטוו "בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות". והמצרים ראו זה ושאלום למה זה לכם? והשיבו לשוחטו לשם פסח במצות ה' עלינו. והיו שיניחו קהות על שוחטין את אלהיהם ולא היו רשאים לומר להם דבר. ומפני שאז היה עשירי בחודש בשבת לכן קבעו לקרות שבת שלפני הפסח לעולם שבת הגדול. (משנה ברורה).

ומדוע באמת היה ציווי לקחת את השה ארבעה ימים קודם לשחיטתו, והרי בפסח לדורות אין הלכה כזו? שאלה זו שאלו חז"ל במדרש והביאו את תשובתו של ר' מתיא בן חרש: הרי הוא אומר 'ואעבור עליך ואראך והנה עיתך עת דודים', הגיעה שבועה שנשבעתי לאברהם שאנאל את בניו ולא היו בידם מצוות להתעסק בהם כדי שיינאלו, שנאמר 'ואת ערום ועריה' ונתן להם שתי מצוות. ע"כ.

מכאן מתבקשת המסקנה שהעיסוק בהכנות למצווה ארבעה ימים הוא שהכשיר את ישראל להינאל. אם עד אז היו ישראל כעירומים מן המצוות באה מצוות הלקיחה בעשור ותפרה להם מלבושי כבוד לקראת היציאה ממצרים.

בספר "מראש צורים" הוסיף: אין עוד מועד כפסח שלקראתו מרבים ישראל בהרבה הכנות, צדיקים קדמונים העלו על נס את רוב החיבה שנודעה במרום לנקיון ולקירצוף של בתי ישראל לקראת הפסח. עד שאמרו שהמלאכים העולים מקרצופים משפופים ומרחיצות אלו כוחם רב להיות מליצי ישר לישראל ולהטות את הכף לזכותם.

גם ההכנה שמקדישים ישראל לקראת קיום מצוות החג בהידור היא גדולה. צא וראה כמה ממון ומאמץ משקיעים בני עם הקודש כדי לקיים את מצוות המצה המרור וכמה הם דואגים ששאר צרכי החג יהיו כשרים למהדרין ולא ידבק בהם אף לא חשש רחוק של שמץ חמץ. בהכנות מעשיות אלו בלבד די כדי לקשור עטרות תהילה לעם ישראל על רוב זריותם וחרדתם לקיום מצוות בוראם.

ועל כל אלו נוספות ההכנות הרוחניות המלוות את ישראל מדי התקרבם למועד הפסח הם שואלים ודורשים בהלכות החג שלושים יום קודם לחג, ובשבת הגדול נהגו הרבנים לדרוש כדי להוסיף הכנה על ההכנה שמכבה.

אולם חובת הכנה זו דורשת הסבר מה פשר מחוייבות זו להתכונן כל כך הרבה לקראת מצוות שביצוען המעשי חייב להיות מהיר?.

התשובה לכך: כי היא הנותנת כיון שמשך זמן קיומה המעשי של המצוה הוא קצר לפיכך נדרש מן האדם שיתכונן לקראתה בהכנה רבתי אדרבה ככל שהביצוע חייב להיות מהיר יותר ההכנה צריכה להיות יותר מדוקדקת.

משל למה הדבר דומה? לטייסי קרב המתאמנים חודשים רבים ולפעמים שנים כדי שאם ייתקלו אי פעם במטוס אויב ידעו כיצד לפעול תוך שניות ספורות ואולי אפילו שברירי שניות.

הרב אשר זנוורי

פינת ההלכה

הכשרת המטבח לפסח

כללים להגעת הכלים

- לפני שמכשירים את הכלים צריך לנקות את הכלי שיהיה נקי מכל לכלוך.
- רק כלי מתכות ופלסטיק אפשר להכשיר אבל כלי חרס, חרסיה ופורצלן אין מועיל להם הגעלה ואין להשתמש בהם בפסח.
- כלי חרס שהשתמשו בהם רק בצונן מותר להשתמש בהם בפסח ע"י שטיפה וניקיון בלבד (חור"ע עב' קמ"ט).
- כלי זכוכית לא צריכים הכשר אלא רק ניקיון בלבד, ולאשכנזים אסור להשתמש בהם ואף לא תועיל להם הגעלה.

כיצד מכשירים את הכלים לפסח?

- בהגעלת כלים צריך שיהיו המים רותחים ועלו בעיניו, אם יש בריגים צריך לפרקם לפני ההגעלה, בחריצים צריך לנקות היטב, חלודה עבה לגרד אותה או לשרוף ע"י ברנה, וכשמכניס את הכלי עדיף להמתין 3-4 שניות ולא להוציא מיד. לאחר ההגעלה ישים מים קרים (יש עוד כמה דינים בזה). ואדם שגר במקום שאין הגעלת כלים ישים מים עד סוף הכלי וע"י שירתחו המים ויבעעו יגלשו המים וזה תהיה ההגעלה שלו. ואת המכסה יכניס כמה פעמים עד הקצה. וב"ה היום רוב המועצות הדתיות בארץ דואגות לציבור שיהיה להם יום שיהיה אפשר להגעיל את הכלים ולהכשירם מחמץ לפסח.
- מנגל – עדיף לקנות חדש, ואם אין אפשרות וכדומה – יהיה מותר להכשירו ע"י ליבון.
- מנגל גז – 400 מעלות למשך שעה.
- מנגל חשמלי – אין להכשירו כי ע"י ליבון יתקלקל.
- פלטה – קודם יעשה ניקיון, ואח"כ ידליק שתהיה רותחת, יתק וישפוך מים רותחים. (עדיף באלכסון כך פחות בעיות חשמל וכדומה). או יעטוף בנייר כסף עבה (150 מיקרו) ויקפיד לא לתת מאכל ישירות על הפלטה אלא ע"י תבנית וכדומה.
- תנור – יעשו ניקיון, להמתין 24 שעות, ולהדליק על החום הכי גבוה במשך שעה, והרשתות עם התנור הכשרם.
- תבניות התנור – אי אפשר להכשירם יקנה חדש או חד פעמי.
- תנור פירוליטי (ניקוי עצמי) – על החום הכי גבוה.
- טוסטר אובן – דינו כתנור כדלעיל.
- מיקרוגל – יעשו ניקיון, להמתין 24 שעות, להניח כוס זכוכית עם מים ועם חומרים פוגמים כגון אמה וכדומה במשך 3-5 דקות.
- כיריים גז – בנוי מד' חלקים: מבערים, כיפות מעל המבערים, חצובות והמשטח על כל הגז. ניקיון ע"י חומר פוגם ובנוסף לפי שו"ע די להגעיל בכלי ראשון, לרמ"א ליבון קל לחצובות. והמבערים והכיפות ידליק אש בזו וכך יתלבנו.
- כיריים קרמיות או חשמליות – יש שלא מכשירים אותם בכלל, ויש מכשירים ע"י חומר פוגם, לא להשתמש 24 שעות ולהפעיל על החום הכי גבוה, שלא יהיה רטוב בעת הנחת סיר ולא להניח ישירות אוכל.
- כיריים אינדוקציה – (שלא ניתן להבעירם ללא סיר עליהם) ינקה היטב, ישפוך עליהם מים רותחים מכלי ראשון (מהקומקום וכדו) ויקפיד שלא יהיה רטוב בתחתית הסיר כל הפסח. ויש שאינם מכשירים זאת.
- מדיח כלים – ניקיון על החום הכי גבוה עם חומר פוגם, ולנקות את הניקוח.
- מיחם מים – ימלא מים עד הסוף ירתיח את המיחם עם המים ויתן להם לגלוש. ולמכסה יעשה הגעלה. (אפשר כדלעיל לגבי מי שאין לו הגעלה במקומו).
- כירור ושיש – מים חמים, כירור מחרסיה עדיף ג"פ מים רותחים. (שיש קיסר יתין קצת 2-3 דקות אחרי שהרתיח את המים כדי שלא יתפוצץ השיש מהחום).
- מיקסר – אם מכינים בו בצק, לספרדים מנקים את כל החורים והסדקים ומגעילים, האשכנזים לא מכשירים.
- בלנדר – אם עשה בהם עוגיות וכדומה די בשטיפה והדחה היטב אבל אם עשו בו דברים חריפים עם חמץ (כגון עוגיות) צריך הגעלה.
- מסחטת תפוזים וכו' – לא צריך הכשרה.
- מסחנת תבלינים – בלי חמץ לא צריך הכשר, עם חמץ הגעלה.
- טוסטר וצי'פסר – אם היה שם חמץ צריך ליבון חמור וכיון שזה ייהרס – יצניעו ולא ישתמש בו בפסח.
- מקרר, מקפיא – ינקה עד היכן שידו מגעת ואם יש מקומות שיש פירורים וא"א להיכנס לשם ישים חומר פוגם או יכסה כל הפסח ע"י ניילון וכדומה.
- שולחן – ניקיון היטב.
- מפה – כיבוס, ניקיון היטב ועדיף חדש לפסח.

למשה שממנו יקום עם חדש, סירב משה להצעה ה'מפתה' והמשיך להגן בחיורף נפש על עם ישראל. הוא עוד הגדיל לעשות באומרו שאם לא יסלח האלוקים לעם הוא מבקש להימחק מספר התורה.

אבל איך מסתדרת ענווה עם מנהיגות?

בניגוד גמור למקובל היום בעולמנו, **הענווה היא סוד ההצלחה של מנהיג טוב.**

נסביר זאת וגם נוכיח: מנהיג שאינו מכיר את יכולותיו, כישורותיו והצלחותיו, אינו נחשב למנהיג עניו כי אם למנהיג טיפש וחסר יכולת. מנהיג עניו הוא המנהיג שאינו חשוד על דאגה לעצמו ולכיסאו על פני צורכי הזולת וצורכי העם. מנהיג אשר מבין שהוא משרת את נתיניו ולא הם משרתים אותו. כך ורק כך ייהפך המנהיג לאהוב ונערץ, שדעתו מתקבלת ומעשיו רצויים.

נוסף לכך, הגאוותן לעולם לא יקבל ביקורת. הוא הרי חושב את עצמו למושלם, ומי הוא זה שראוי לבקר אותו? ואם הגאוותן הוא גם מנהיג, לא די שלא ישמע ביקורת, כי אם יראה זאת כעלבון למוסד ההנהגה וישתמש בכוחו כדי להרע למבקרים אותו.

לעומתו, המנהיג העניו יבקר את מעשיו ללא משוא פנים, ועל אף מדרגתו הגבוהה יתבונן תמיד שאין הוא חוטא לתפקידו, ומשכך ירבה עליו את אהבת הכפופים לו. **כי מדת הענווה קסם יש בה, שהיא מושכת אליה את אהבת הבריות כפרפרים אל האור.**

היכן נמצא היום בסקאלה הפוליטית מנהיגים בעלי ענווה?

נפתיע ונאמר – איננו מחפשים מנהיגים שם, 'למעלה', כי אם אצל כל אחד ואחת מאתנו: כולנו מנהיגים!!

כל אחד הוא מנהיג של עם קטן, בדמות בני משפחה, בעל, אישה, בנים ובנות. ואף אם טרם זכה להם, עדיין הוא זקוק למנהיג – על עצמו, מידותיו וכוחותיו.

נזכור תמיד שאף שראוי לתפוס הנהגה במקום שצריך לכך, יש להצטייד בהרבה ענווה.

בהצלחה!

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגזין הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.com

דרוש מנהיג!

מדינה שלמה יצאה בחיפושים אחר המנהיג האולטימטיבי.

כיצד הוא אמור להראות - גנרל למוד קרבות עטור אותות גבורה, נואם כריזמטי המשלהב את ההמונים בכיכרות. אדם מבריק עם 180 אי קיו, או פוליטיקאי עם חזון גדול לעתיד, מהו המדד של הנבחרים שלנו?

בשעת כתיבת שורות אלו, עדיין לא ידוע מי ומה נבחר. אבל כדאי לבדוק מהי התכונה החשובה ביותר להנהגה, ובעיקר מה **אנחנו** יכולים ללמוד מזה.

בואו ונראה מה אפיין את **המנהיג הראשון שלנו** בהיסטוריה:

עם ישראל יוצא ממצרים מעבדות לחירות, לאחר גלות קשה של גוף ונפש, למסע ארוך אל הארץ המובטחת. הדבר הראשון שהוא נזקק לו היה מנהיג שיוביל את מפעלם הלאומי של בני העם אל חוף מבטחים.

אלא שלשם כך נדרש הרבה יותר מאשר כושר ניהול. כדי להצליח במשימה המורכבת היה דרוש אדם שידע לתפוס הנהגה מחד גיסא, ושידע להתנהל עם הצרכים, התלונות, המחלוקות ושאר הקשיים של כל אחד ואחת - מאידך גיסא. ואז הפציעה דמותו הכבירה של המנהיג שהציע את העם במשך ארבעים שנה והעבירם את המדבר הגדול עד שערי ארץ הקודש - **משה רבינו.**

מה היה סוד כוחו? **ענוותנותו.**

למרות הרדיפות האישיות שרדפו אותו אנשים שונים במשך שנות הנדודים במדבר, כדתן ואבירים, קורח ועדתו, המתאוננים והמרגלים, תמיד, תמיד, הוא הניח את טובתו האישית בצד וראה לנגד עיניו את האינטרס הציבורי בלבד.

ואף כאשר ביקש האלוקים להשמיד את העם לאחר חטא העגל ואמר

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה

בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה

בכתובת: www.Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באמצעות Pay-Pal הבין-לאומי:

